

Introit: *Bůh sám, Bůh Hospodin promluvil a volá zemi od slunce východu až po západ. Ze Sijónu, místa dokonalé krásy, zaskvěl se Bůh, přichází Bůh nás a nehodlá mlčet. Před ním jde oheň šířající, vichřice běsní kolem něho. Nebesa shůry i zemi volá, povede při se svým lidem. „Shromážděte mi mé věrné, ty, kdo při oběti přijali mou smlouvu!“ Nebesa hlásají jeho spravedlnost, Bůh sám bude soudcem. (Žalm 50, 1-6)*

Píseň 246

Modlitba

Čtení: Římanům 14, 1-12

Píseň 313

Text kázání: Matouš 5, 21-24 a 5, 43-45

Milí přátelé, bratři a sestry,

myslím, že každému z nás jsou právě přečtená slova Pána Ježíše jasná a důvěrně známá. A někdo by třeba i řekl, že o tom nemusíme ani kázat. Že je přece jasné, že zabíjet druhého člověka se nemá.

Pán Ježíš jde ovšem ještě dál a hlouběji, než je příkaz Desatera. **Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: „Nezabíješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.“ Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; a kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu.** Jak tomuto slovu rozumět? Copak není rozdíl mezi tím, jestli někdo zabije člověka anebo jestli se na něho hněvá? Pak budeme muset k soudu asi všichni. Anebo je zde někdo, kdo se na někoho nikdy nerozčílil? Kdo nebyl nazloben na toho, kdo mu ublížil? A je zde někdo, kdy ho ten druhý pro jeho chování anebo názory neštal? Přesto Pán Ježíš uvádí jako následek zabití anebo „pouhého“ hněvání stejnou úroveň zodpovědnosti. **Ten, kdo zabil, i ten, kdo se hněvá, bude vydán soudu.** Jaký soud zde má Pán Ježíš na mysli? V originálním řeckém překladu je zde použito v obou případech stejné slovo *krísis*. Jeho význam je soud, soudní jednání, úřad, anebo právo a spravedlnost. Kraličtí překládají, *kdo by zabil, nebo se hněval, je povinen k soudu státi*. Jestliže do dnešních dnů jde ale člověk k soudu pouze za zabití, nikoliv za hněvání na svého bratra, tak jaký soud má zde Pán Ježíš na mysli? Ten Boží? Přemýšlejte sami. Jak tomu rozumíte? A dovedete si představit, že by se chodilo k už tak přeplněnému světskému soudu za každé rozčilení? Na druhou stranu, kolik soudních procesů provází plamenné vášně, jen proto, že jeden druhému nechce odpustit? Kolik soudů působí až směšně, když se lidé užívají ve své nenávisti a závisti? A vytahují na toho druhého kdesi s cílem, co nejvíce toho druhého poškodit a co nejvíce mu ublížit? Někdy mám pocit, že člověk, který se takto užívá, si zakouší své vlastní peklo na zemi. A přitom zcela zbytečně. Jediná polehčující okolnost k tomu našemu nahněvání a rozčilení je, že kraličtí překládají, *kdo se hněvá bez příčiny*. Každý hněv má jistě svou příčinu, ovšem tady jde o něco jiného. V listu Efezským čteme: **„Hněváte-li se, nehřešte.“ Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.** Jinými slovy zde máme dobré doporučení: nejpozději při večerní modlitbě odložte svůj hněv. Vylijte ho ze srdce před Pánem Ježíšem, a On vám dá sílu odpustit, dá vám smíření a pokoj. Avšak je veliká škoda, že mnozí lidé volí místo cesty pokoje, cestu pomsty. Rozněcují svůj hněv. Ovšem ti, kteří nedokáží svůj hněv uhasit a nechají se jím ovládnout, pak většinou končí špatně. A tak jde rozumět výrokům Pána Ježíše právě tak, že ten, kdo neopouští svůj hněv, sám si zahrává na hraně propasti odsouzení. Vzpomeňme např. Kaina. I přes Boží varování, **aby se hřích neuvelebil v jeho dveřích**, ho jeho závist a hněv na svého bratra natolik přerostla a začala ovládat, až svého bratra zabil. Dokonal svůj hněv tak, že ukončil život svého bratra. Ulevilo se mu tím? Pomohlo mu to? Jistě že ne. Zaujala mne citace z kázání bratra faráře Jiřího Grubera, který v tomto týdnu zemřel. Tak ho aspoň vzpomenu touto citací. ***Zvláštnost přikázání „Nezabíješ!“ je dána tím, že si jeho porušení nemůžeme beztretně vyzkoušet. Když někdo někoho zabije, už nikdy to nelze vrátit. Ostatní hříchy jakoby nebyly tak vážné a lze je většinou napravit. Když někdo zalže, může se později přiznat a omluvit. Když něco ukradneme, můžeme to později vrátit a zaplatit pokutu. Ale mrtvému už život nikdo nevrátí.***

Možná jste, bratři a sestry, zaznamenali zprávu o atentátu na amerického křesťanského aktivistu Charlieho Kirka. Člověk, který ho zastřelil, byl vůči němu plný nenávisti a doslova hledal příležitost, kdy to bude moci udělat. Jeho hněv ho přerostl. To, co je ale ještě mnohem smutnější, že mnozí Kirkovi odpůrci jeho smrt oslavují. Dokonce se někteří prý radovali přímo na místě vraždy ve studentském kampusu. Možná si řeknete, nás se to netýká, co tam mají v té Americe. Ale vlastně týká. Kardinál Duka vysluhoval za Kirka zádušní mši a jistými kruhy u nás byl nařknut, že si na člověku, kterého neznal, ohřívá svou polívčičku. Opravdu tady jde o nějaké zviditelňování? Neuniká nám tady závažná podstata věci? Vždyť byl zabit mladý člověk, otec dvou malých dětí a manžel a mnozí se z toho ještě radují? ***Neuvědomují si tyto rozradostnění, že mají svým postojem podíl na hříchu zabití?*** A to jenom za to, že hájil tradiční hodnoty a hájil svobodu slova? Jenom za to, že např. hlásal, že máme pouze dvě pohlaví?

A jenom za to, že vybízeli druhé, aby mu donesli důkaz, že je tomu jinak? Někdo se zeptá, to byl natolik provokativní, že vzbuzoval nenávist? Je o tom všelijakých zpráv, a je třeba si je ověřovat. Pravda je ale taková, že žijeme v polarizovaném světě. V kulturní válce.

Zaujal mne článek Lucie Vlasákové na webu Života víry. Dovolte mi, abych z něho ocitoval pár vět: *Po vraždě Charlieho Kirka se strhla neuvěřitelná bouře. Ke smrti 31letého aktivisty a otce dvou malých dětí má potřebu se veřejně i neveřejně vyjádřit snad každý – zejména v USA, ale i v Česku se mu věnuje značná pozornost. Charlie Kirk toho během let svého veřejného působení stihl říct opravdu hodně, a tak si každý může vytrhnout z kontextu nějaký jeho výrok a argumentovat jím – ať už v Kirkův prospěch, nebo proti němu. Zaráží mě zejména černobílý pohled na Kirkovu osobnost. Někteří konzervativní křesťané ho označují málem za Ježíše, v jejich očích byl Kirk mírumilovný diskutér, který láskyplně šířil Boží pravdu. Druhý tábor vyzdvihuje jeho tvrdé, nenávistné či lživé výroky a vidí ho jako krajně pravicového politického aktivistu, který hájil držení zbraní, a proto zbraní zašel. Jedni jeho smrt oplakávají, druzí ji mnohdy i oslavují. Charlie Kirk se tak stal obětí a v současnosti největší tváří politické a kulturní války, kterou si každý může šermovat, jak zrovna potřebuje.*

Milí přátelé, také jsem měl tendenci vzít do ruky meč a šermovat spíše v Kirkův prospěch. Ale co to pomůže? Povede to k něčemu, když jedna či druhá strana se bude očerňovat a dávat si navzájem urážlivé nálepky? Pomůže, když liberálně založení křesťané budou nadávat těm tradičním do tmářů? A pomůže, když ti tradiční budou těm druhým vytýkat, že jsou zaslepeni ďáblem? V historii církve jsme to zažili mnohokrát. Pro pravdu zemřel Hus, pro údajné čarodějnictví zase nevinní lidé. A církev samozřejmě měla velký podíl viny i na tom, když odsuzovala k smrti lidi jiné víry, nebo vyznání. Je ale tohle cesta? Je cesta někomu ukončit život jenom proto, že říká, co mě se nelíbí? Co nám k tomu říká Písmo svaté? **Proč tedy, ty slabý, soudíš svého bratra? A ty, silný, proč zlehčuješ svého bratra? Všichni přece staneme před soudnou stolicí Boží.** Kdo se zde považuje za silnějšího? To je asi jedno. Oběma stranám silným i slabším je zde vytýkána tvrdost jejich srdcí. Slabý soudí, silný zlehčuje. A co k tomu říká Pán Ježíš? **Kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě.** Jinými slovy to lze chápat jako vážnější přestupek, než se rozhněvat. Někdy zlostí vybuchneme a pak je to pryč. Ale pokud někoho trvale zlehčujeme, posmíváme se mu, nerespektujeme ho jako člověka, pak je to vážný problém tvrdosti našeho srdce. Pak jsme Bohu velmi vzdáleni. A co teprve, pokud někoho zatracujeme a proklínáme? Tam musíme počítat s tím, že sami na sebe uvalujeme prokletí a zatracení! Pán Ježíš totiž k tomu říká: **A kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu.**

A proto je lepší cesta ta, o které v kázání na hoře mluví Pán Ježíš dál: **Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.** Po atentátu na Charlieho Kirka měli mnozí obavu, že to povede k nepokojům. A víte, co? Místo toho se v Americe začínají plnit kostely mladými lidmi. Co tedy říci závěrem? Americká zpěvačka Lauren Dailgle napsala na své instagramu tato slova: „Je strašné, že naše země je tak polarizovaná, že věříme, že bezohledné zabití někoho je lepší než vyřešení neshod. Co se to z nás stalo? Je toto barbarské chování to, za co naši předkové položili své životy? Demokraté, republikáni, pravice, levice, liberálové – každý má nějaké předky, kteří položili své životy za svobodu Ameriky. Přemýšlejte... Zemřeli za svobodu, abychom my mohli zabíjet lidi, s nimiž nesouhlasíme? Co se to děje?“ „Nejde o spor mezi stranami. Jsme v duchovní bitvě. Dobré proti zlému. Světlo proti tmě,“ připomněla duchovní rozměr kulturních válek a citovala slova z Efezským 6,12: „*Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech.*“ Na závěr svého komentáře pak vyzvala své fanoušky, aby se po zbytek září ponořili do Písma, modlili se a postili. Modlitba a půst odhání všechno zlé, aby se uvolnilo smíření, láska a vzájemný respekt.

A tak, milí přátelé, s čím zápasí v Americe, mnohdy zápasíme i my ve svých životech. V různých vztazích. Možná máme nějaké nedorozumění, které zneklidňuje naše srdce a vedou nás k negativním emocím. **Nenechme nad tím zapadnout slunce,** aby nebylo zle. **A další věc.** Blíží se volby. Názorové třenice a boje. Prosím vás, ať už volíme kohokoliv, respektujme ty druhé a nenechme se zatáhnout do nenávisti, anebo ještě k něčemu horšímu. Nestojí to za to. Chraňme svá srdce, zůstaňme lidmi a následujme v lásce Pána Ježíše Krista. Amen, modlitba

Píseň 765

Slovo poslání: list Jakubův 2, 8-13

Požehnání: A pokoj Boží převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši dnes, zítra i navěky. Amen.

Píseň 757